

Reisverslag 6/10/2016 – Middag

Door: Rogier Busscher

Na een stevige lunch op het fantastische Grand Central Station, was het tijd om naar de Verenigde Naties te gaan. Gelukkig voor de voeten van velen, die toch al veel te verduren hebben gehad de afgelopen dagen, was het een wandeling van slechts 10 minuten. Aangekomen bij de VN bleken we toch niet via de ingang voor staatshoofden te mogen, dus liep onze Chairman Krol richting iets dat op een check-in kantoortje voor bezoekers leek. Ondertussen kwam er een wat gewichtige Duitse man naar de rest van de groep toe, die aan ons vroeg of wij de groep Nederlanders waren die op bezoek zouden komen. Toen we dit bevestigden fleurde hij meteen op en vertelde hij ons drie keer dat hij ons herkende doordat we zo lang zijn. Na opnieuw een grondige security check konden we dan eindelijk het VN terrein betreden, waardoor we niet langer op Amerikaans grondgebied waren. Voor enkele uurtjes waren onze American Ambitions veranderd in United Nations Ambitions.

In de achtertuin van het complex vertelde de beste man dat voor de verbouwing, de VN het nooit heel erg nauw had genomen met brandveiligheid, onder andere vanwege het feit dat niemand ze toch een sanctie op kon leggen hiervoor. Ook zagen we bij de VN de algemene plenaire zaal, waar iedereen natuurlijk een foto moest hebben achter de spreektafel. De highpotentials van de studiereis bleken echte wereldleiders in spe, althans sommigen. Ook kregen we toestemming om de zaal van de veiligheidsraad te betreden, waar vooral ook de twee lieve hondjes, begeleid door twee zwijgzame mannen opvielen.

's Avonds was er een bezoek aan basketbalclub 'The Brooklyn Nets' geregeld door deelnemer Jan. (Waarvoor hulde Jan!) Jan had, in tegenstelling tot de commissie wel een thuis spelend team geregeld dat wist te winnen, zelfs met behoorlijk afgetekende cijfers. De commercialisering van sport in de VS werd weer duidelijk toen tijdens een time-out de Michael Jackson parodie 'eat it!' van Weird Al Jankovich langskwam. Ondertussen kwam iedereen die een vette hap had gehaald in het stadion op het grote scherm te staan. Een slimme manier om de verkoop van vet nog iets aantrekkelijker te maken.

Aangekomen in het hostel vonden een aantal mensen het leuk om vermeende laffe borrelaar Kai te slopen met een spelletje 'hoe veel wegen we'. Het concept hierachter is simpel. Je bepaald met een groep mensen wat je gezamenlijke massa in kilogrammen is. Vervolgens ga je met z'n allen bovenop een individu liggen en je gaat er pas weer af wanneer deze individu het juiste gewicht heeft geraden. Wel geef je aan of het gewicht dat het individu in kwestie noemt, boven of onder het eigenlijke gewicht ligt. Uiteraard werd de avond in het hostel in stijl afgesloten met een potje beerpong. Na dit portje vond een niet nader te noemen speler, die beslist geen tinder op zijn telefoon heeft staan, het nog nodig om head-first in een doos te springen, tot groot vermaak van de overige aanwezigen. Op moment van schrijven gaat het hier nog vrolijk door. We verheugen ons allen uiteraard nu al op morgenochtend!